

Spejdernes Magasin

Oktober 1941 Nr. 3

PATRULJEARBEJDE

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1941

Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.00

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Har du søgt i Øst og Vest,
hvilket Bogtryk der er bedst,
hviskes der ved Baalet:
»Greisen, det er Maalet».

sæ'fø'lig

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2ⁱ, København K.
Telf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Den lille Spejderbog
Pris Kr. 1.75

Spejdernes Magasin

Oktober 1941

Nr. 8

25. Aargang

Vort Sprog

For snart mange Aar siden kom en Udlænding op til mig for at bede om Hjælp. Han havde lært at tale det danske Sprog, — det Sprog, enhver Dansk er sat til at værne om, — ved at gaa og lytte til Danskes Tale.

Det Ord, han brugte allerhyppigst, var Ordet »sgu«. Det som iøvrigt betyder »saa Gud«. Han kunde godt begynde en Sætning med det. Den lød mange Gange saa vanvittigt, saa man daarligt kunde holde sig alvorlig. Men det var i Grunden vemodigt, at en fremmed havde faaet den Opfattelse af at høre vort Sprog, at denne Ed maatte man endelig bruge ved enhver Lejlighed, naar man vilde tale rigtig fint.

Det siger jo et og andet om den hverdagsagtige Tale i vort Folk. Her er noget, som bør være anderledes, og hvor vi Spejdere har en Opgave at løse.

Vi skal løse Opgaven — for vort Sprogs Skyld. Vi ved det i Grunden saa godt, at Eder klæder ikke et Sprog, gør heller ikke ens Tale mere troværdig. For en Kristen er der en endnu stærkere Grund til at kæmpe mod denne daarlige Vane, som enhver Form for Eder er. Jesus Kristus lærer os, i den Bøn han gav os, den Bøn, om hvilken vi saa ofte synger »Med et Fader vor i Pagt skal du aldrig gyse«, at bede: »Hellig vorde dit Navn«. — Det er nu da en sær Maade at virkeliggøre denne Bøn paa ved at bruge Guds Navn saa tankeløst, som det ofte gøres af unge. — Men naar det gælder vor Tale, peger Jesus endnu dybere. Han ved, at hvad der bor i et Menneske, det afspejler sig i den Tale, et Menneske fører. Fortæller man engang imellem et halvslibrig Historie, ja, saa er ens Tanker ikke saa rene, som de skulde være, og man bryder ned det Værn, man skulde have for at naa frem til det fulde Herredømme over sig selv. —

Ens Tale kan til Tider saare langt dybere, end man aner. Lidt Drilleri af en Kammerat kan gøre ham saa bitterlig ondt. En lidt flot Bemærkning til ens Moder kan smerte hende, fordi hun med Rette ventede sønlig Hengivenhed og Ridderlighed af os. Det er det, Jesus engang, da han taler om Buddet: »Du maa ikke slaa ihjel«, siger, at vi med vor Tale kan dræbe noget i et andet Menneskes Liv.

Vi kan i Øjeblikket ikke forandre Verden, det ved vi godt. Men vi kan forandre mangt og meget i vor egen Tale, opøve os i noget af det, der ligger i Ordet: »dersom nogen ikke støder an i Tale, da er han en fuldkommen Mand, i Stand til ogsaa at holde hele Legemet i Tømme.«

Fritz Lerche.

VED TIL LEIR- BAALET

SØREN NIELSEN

fra Vedels Egne, som er 13 Aar, har faaet til-
delt Korpssets Broncekors for Livred-
ning.

En Juni Aften ved 6-Tiden gik Søren nede ved
Havnen og saa en Dreng falde i Vandet. Han
troede først, at Drengen kunde svømme, men da
han saa ham ligge og plaske, gik det op for Sø-
ren, at Drengen var ved at drukne. Han løb saa
resolut op efter et Rednings-
bælte med Line i og kastede
det ud til Drengen, men den-
ne var for stor til, at Søren
kunde hale ham op. Han kun-
de dog holde ham oppe, og
samtidig raabte han om Hjælp.
Der kom saa en Mand til og
fik halet Drengen op paa
Land.

Men havde Søren ikke opda-
get Ulykken og handlet saa
og fornuftigt, som han gjorde,
var Drengen druknet, og Sø-
ren har derfor gjort sig for-
tjent til Korpssets Belønning
for den, der uden Fare for sit
egget Liv redder et Menneske fra at drukne.

Søren Nielsen.

JØRGEN FREDERIKSEN OG MOGENS FISCHER

er Spejdere i Sønderho Søspejder-Trop. Jørgen
har faaet Broncekors og Mogens Sølv-
kors for Livredning for at redde en 17-aarig
Dreng fra at drukne.

En Aften i Juli var den paagældende unge
Mand ude at bade ved Havnen. Da han vilde
svømme over «Rendens», et Dyb udenfor Sønder-
ho Havn, hvor der ofte gaar en stærk Strøm,
tog Strømmen den unge Mand og førte ham ca.
300 Meter bort. Der var ingen, der lagde Mærke
til det, førend han gav sig til at raabe. Jørgen
og Mogens hørte Raabene, og Mogens svømme-
de straks ud til den druknende, som allerede
havde været nede een Gang, inden Mogens naa-
ede ud til ham.

Mogens lagde sig ved Siden af ham og bero-

ligede ham, idet han hele Tiden holdt sig klar
til at gribe fat i ham, hvis han sank. Han turde
paa Grund af den stærke Strøm ikke prøve paa
at bjærge ham.

Jørgen havde imidlertid sammen med en an-
den Dreng faaet fat i en Baad, som de padlede
ud til Stedet. Den druknende vilde gribe efter
Aaren, men sank for anden Gang. Mogens fik
dog fat i ham, og ved fælles Hjælp fik man ham
op i Baaden.

VESTJYSK GYMNASIUMS TROP

var ogsaa med til at slukke
Branden paa Silkeborg Egnen,
som jeg omtalte sidste Gang.
Den hjalp til med at lægge
1½ km Slange ud og til at
fælde Træer og grave Brand-
bælte. Det er saaledes ikke
mindre end tre Spejdertropp-
pe, som deltog i Slukningsar-
bejdet ved Svejlbæk.

VÆR BEREDT

er vort Motto. Og nu har I
her læst om tre Spejdere og en Trop, som var
beredt til at hjælpe, da Hjælpen var paakrævet.

Der kan ogsaa komme en Lejlighed, hvor det
er jer, der maa yde Hjælp. Er I saa beredt? Det
vil sige: ved I ogsaa tilstrækkeligt til at kunne
hjælpe.

Netop i disse urolige Tider bør hver Spejder
tage Proven til Nødhjælpsmærket; der
begynder mange Samariterkursus nu til Efter-
aaret. Tal med jeres Tropsfører om det, saa kan
i sikkert komme til at deltage.

Nødhjælpsmærket er et af de værdifuldeste
af Duelighedstegnene, derfor bæres det ogsaa
paa Brystet og ikke paa Ærmet, som de øvrige
Duelighedstegn.

or Holm

Pas paa Uniformerne!

Det kniber med Materialerne

til Spejderbluser og Uldswætere. Der var ganske vist en Tid, hvor vi ikke maatte gaa i Uniform. Den ønsker vi ikke tilbage. Men skal vi undgaa den, maa vi passe paa.

Gamle Spejderbluser og Ulveswætere

maa ikke kasseres eller gemmes hen. Giv dem til Tropsføreren og Flokføreren, saa at de kan bruges til de nye Spejdere og Ulve.

I kan ogsaa sælge dem.

Naar I vokser fra jeres Bluse og skal købe jer en ny, kan I sælge den gamle til Spejderkorpsets Depot.

Brugte Uniformer kan købes

i Spejderkorpsets Depot. De gamle Uniformer, som Depotet køber, vaskes og reparerer og sælges derefter til en billig Pris.

Hjælp alle med,

saa at alle Korpsets Spejdere og Ulve kan faa Uniformer ogsaa i denne Tid, hvor det kniber med Materiale.

Til Minde om Spejder Arne Bennick

Tirsdag den 2. September skete en Trafikulykke paa Hellerup St., som kom til at koste vor Spejderkammerat Arne Bennick Livet. Under et Rangeringsarbejde var Arne paa en eller anden Maade kommet i Klemme mellem to Vogne paa et Tog.

I frygteligt kvæstet Tilstand førtes han til Gentofte Sygehus, hvor han afgik ved Døden straks efter Indlæggelsen.

For alle os, som kendte ham, virkede Døden som et alvorligt Slag, og vi har svært ved at fatte, at Arne ikke er iblandt os mere. Han var den bedste Kammerat og sad inde med et overdaadigt Humor, som bevirkede, at alle kunde lide

ham. Han interesserede sig i sjælden Grad for Spejderbevægelsen, og en Gang ugentlig cyklede han i al Slags Vejr, Sne og Regn, de 10 km fra Fjenneslev, hvor han boede, til Ringsted for at komme til Patrulje- og Tropsmøder.

Naar vi var paa skrappe Ture, var Arne altid den, som trods mange Vanskeligheder forstod at holde Humøret oppe i hele Troppen. Hans Motto har altid været: »Frisk Mod, Dreng!«

Dyb Medfølelse vil samle sig om hans Forældre, som nu maa savne deres store Dreng. Med Vemod vil vi tænke tilbage paa den Ven, i hvis Selskab vi har tilbragt mange fornøjelige Timer, og Kammeraterne i Valdemar Sejrs Trop vil altid føle Savnet af ham.

Æret være hans Minde.

Svend Lavridsen.

LÆR AT TEGNE

SKITSER

Det kan ikke nægtes, at et Fotografiapparat kan snappe en god Situation og give et Billede af ens Kammerater. Der kræves ogsaa en vis Dygtighed for at kunne tage gode Billeder.

Saa jeg rynker ikke paa Næsen ad et Fotografi, men der mangler det personlige, som der er ved en Skitse. Og desuden er det jo ikke alle, som har Raad til at anskaffe et Apparat, og baade Films og Fremkaldelse koster Penge.

En Skitsebog og en Blyant er meget billigere. Enhver Spejder kan tegne lidt og kan træne sig op til at tegne bedre, om det saa blot er en Kortskitse, det drejer sig om. Tegning udvikler Iagttagelsesevnen.

Alt, hvad du skal tegne, skal først opfattes af Øjet; Haanden er kun et Redskab ligesom ved Skrivning. Mange vil straks sige, at de kan ikke tegne og vil aldrig kunne lære det. Men hele Hemmeligheden er Øvelse; tegn hvad som helst og naar som helst.

Tag en Skitsebog med paa Week-end Turen. Tegn en Skitse af Lejren, af Teltet, af den Pumpe, hvor I henter Vand. Tegn med faa, lette Streger Omridsene; tænk ikke paa Detaljerne, førend du har Hovedlinjerne i det, du vil tegne. Naar man vil tegne et Træ, er det ikke Meningen, at man skal tegne hvert eneste Blad paa Træet. Det er nemlig umuligt. Bare en Antydning af Blade hist og her som vist paa Tegningen (foroven tilvenstre), det er fuldt tilstækkeligt.

Se paa Tegningen af Hytten og Fotografiet af Hytten. Tegn først Hytten. Derefter Bakkens Kant til højre for Hytten. Gør ikke Vejen til venstre for bred, den er jo ikke bredere end det halve af Hyttens Vindue. Læg Mærke til, at Skorstenens venstre Kant ligger lige over Vinduets venstre Side, og sammenlign Skorstenens Bredde med Vinduets Bredde.

Saa tegn Huset til venstre for Hytten. Hvor gaar øverste Tagryg

i Forhold til Hyttens Væg? Hvor lang skal Tagryggen være? Sammenlign med Hyttens Vindue. Det bageste Hus! Tegn Tagets øverste Spids og læg den rigtig i Forhold til det sidst tegnede Hus.

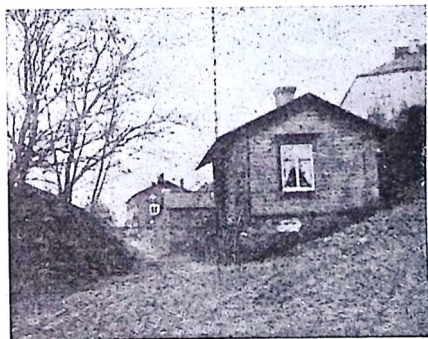
Saa den fortsætter man videre og placerer det hele i Forhold med ganske enkle Linier. Under tiden hjælper det at lukke det ene Øje til. Detaljerne kan saa puttes ind bagefter, men husk, at jo længere Husene ligger borte, jo færre Detaljer skal man tegne med.

Og husk saa, at en »Skitse« er en Tegning, hvor kun Hovedtrækkene er angivet; det vigtigste, det man vil huske senere.

Tegn ikke med bar korte Linier, som Begyndere ofte gør. Tegn med lange Linier. Er den første ikke rigtig, saa tegn en ny, de kan godt være der begge to, uden at det gør noget.

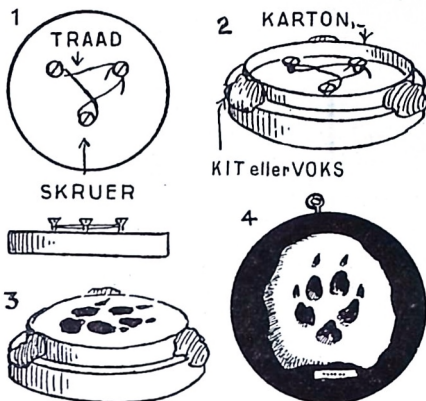
Paa Tropsforenes »Gilwell-Kursus« skal alle tegne Skitser i deres Dagbog, og mange har ved den Lejlighed opdaget, at de slet ikke var saa »tossed« til at tegne, som de troede.

Og har man først faaet begyndt, bliver man ved. Prøv at tegne Skitserne paa forrige Side flere Gange, saa at du kan tegne dem hurtigt. Saa lærer du at slaa Stregerne rigtigt.

GIBSSPOR

Hæng dem op paa
Patrujevæggen

Nu kommer den Tid, hvor Jorden er blød, og hvor det er let at finde gode Dyrespor at tage Gipsaftryk af. De bedste Aftryk bør Patruljen hænge op i Tropslokalet paa den Del af Væggen, som er Patruljens. De kommer til at se endnu flottere ud, naar de monteres paa en Træklods.

Skær en Klods i Form rund, firkantet eller oval, af et Stykke Træ, der er 1½ cm tykt. Klodsens størrelse bør være saa stor, at der er 1 cm Træ uden om Gipsen hele Vejen rundt. Skru 2 eller 3 Skrue (1/4" Skrue) i Blokken inde paa Midten. De skal ikke skrues helt ind, men stikke ca. 3 mm ovenover Blokken. Tag noget tynd Jerntraad og sno den, som vist paa Fig. 1. Klip en Kartonstrimmel 4 mm bred og lav en Cirkel af den, saa at den danner en Kant uden om Skruerne. Den holdes paa Plads med lidt Kit eller Voks; se Fig. 2.

Tag saa Gipsafstøbningen og gør den ru paa Undersiden ved at skrabe den med en Lomme-kniv. Bland noget Gips og læg det ovenpaa Skruerne, men ikke saa meget, at det gaar helt op til Kanten af Kartonen. Mens Gipsen endnu er blød, lægges Gipsafstøbning ned, saa den hviler paa de tre Skrue.

Naar Gipsen er størknet, fjernes Kartonstrimlen, og Kanterne skræbes med en skarp Kniv. Træet males sort, Sporet gult og den øvrige Del af Gipsen grøn. En Øsken skrues i, saa at Sporet kan hænges op paa Væggen.

Kan du spille Komedie?

tegnet af Baden-Powell

En Del Troppe holder deres Tropsfest i Efteraaret, og næsten alle Troppe holder Tropsfest i Løbet af Aaret. Det er baade morsomt og lærerigt for de optrædende.

Det lærer en Spejder at kunne optræde frimodigt overfor en større Forsamling, at tale højt og tydeligt og at »spille«, saa Tilskuerne er med i det.

Baden-Powell

skrev, at han har baade optraadt og sunget en Del, mens han var i Indien. Han gjorde det for at opmuntre sine Mænd, naar det var triste Tider med Kolera og anden Sygdom, som gjorde Soldaterne nedtrykte. Men ogsaa for at skaffe Penge til forskellige Foretagender.

Ogsaa i Lejrene har man Mulighed for at bruge sin Fantasi og Skuespilkunst. Med faa Midler kan der spilles god Komedie. Se blot paa disse Fotografier.

Virkningen er da ganske god, og det er gjort med faa Midler og uden Forberedelse.

De fire smaa Billeder og det øverste af de store er fra 1. Ordstrup Trops Sommerlejr. Efter en Sportskonkurrence — »Olympiade« — skulde hver Patrulje klæde sig ud til Afslutningsparaden, saa at man kunde se, hvilket »Land«, de repræsenterede. Patruljerne fik en halv Time til at finde ud af det og til at klæde sig ud i. Som I ser af Billederne, var det udvist megen Opfindsomhed og ikke anvendt andet, end hvad der kunde fremskaffes paa Stedet.

De øvrige Billeder er fra Søren Kannes Tropslejr. Den var anlagt som en Indianerlejr, og her er en Beretning fra Stammens Lejr i Mols Bjerge:

Søren Kannes Trops, Grenaa.

Kl. 8 Søndag Morgen samledes Søren Kannes Trops »Indianerafdeling« paa Depotet til Start paa det, der senere viste sig at blive en af de største Succes'er i Troppens snart 25aarige Historie.

Vi havde længe glædet os til denne Lejr, og Udturen forløb planmæssigt. Ved Ankomsten til Lejrpladsen blev Lejren hurtigt indrettet og her ses Resultatet af min Gennemgang:

Lejren laa ganske skjult, dybt inde i Mols Bjerge. I Midten Totempælen og Flagstangen, uden om Teltene, og lidt derfra Spisebordet inde under Træerne. Men det, der fanger Opmærksomheden mest, er vel nok de flotte Opstillinger af Vaabnene. Stammerne har sat deres Buer i Pyramide, og derover hængt Pilekoggere, Skjolde, Tomahawker o. s. v. Det er et farverigt Syn, da alt er malet i stærke, stærkt varierende Farver.

Lejren laa i Haalen, 3 km fra Femmøller og med Udsigt til Agri Bavnehøj — en bedre Lejrplads kunde ingen Indianerstamme ønske sig.

Vejret var pragtfuldt hele Ugen, næsten for godt, saa »Indianerne« kunde gaa rundt hele Dagen, kun iført Lændeklæde, Mokkasiner og Pandebaand.

Og saa Lejrens pragtfulde Lejrbaal, med Sange, Krigdans om Baalet m. v., og til Slut de store Inspektioner, langt omkring Lejren, for at efterse om fjendtlige Stammer er trængt ind paa Sortfod-Stammens Jagtterritorium.

Onsdag Nat skulde den store 12 Timers Øvelse foregaa. Straks efter Middag drog alle Stammerne ud, for inden Mørkets Frembrud at bygge Bivuak for Natten. Naar Solen stod i Vest skulde Kampen begynde, og den vedvarede uafbrudt hele Natten, indtil Solen stod i Øst, da var de tapre Krigere ogsaa saa trætte, at de lod Middagsmaden ryge og knap nok magtede at kravle hjem og sove. Lejrens Clou var dog den store Ekspedition Fredag Aften. Straks den sædvanlige Inspektion af Terrænet var begyndt, sporedes noget usædvanligt.

Det var fjerne Kommandoraab, og snart opdagedes paa en Bakketop en hel Del Skikkelser. En Stamme blev sendt til Lejren og Spejdere blev sendt ud. De blev dog kaldt tilbage, da en Løber meldte, at der var set Blegansigter nær Lejren. I Hurtigløb gik det til Teltene, hvor alt var roligt. Alle gik i Wig-Wam'erne og snart sov alle, ogsaa Vagtposterne.

»Beduinerne«. Læg Mærke til de to
»Suleimaser.

»Nordmændene«. Med røde Poser
paa Hovedet og Granlægter som
Ski.

»Inderne«, som med Fløjte tømmer
Slinger (af Halstorklæder), der lig-
ger i Kogekarret.

Hovdingen og Trommeslageren med
»Tam-Tam«en.

Prøv noget lignende selv

=

»Japanerne« — De røde Mærker var
klippet ud af Havregryns Æsker.

»Maorierne« tatoverede med Trækul.

Stammen paa Krigsstien.

Det stakkels Offer ved Marterpælen.

Til Det Danske Spejderkorps' d. 16. 7 1941

Efter at l. Silkeborg Trop har ligget i Lejr paa min Grund har jeg følgende Bemærkninger at gøre:

Lejrpladsen er afleveret i *Sil* Stand

Troppen har i det hele opført sig *eksemplarisk*

H. Holst Jensen
Ejer eller Bruger

F. L. L. L.
Overdass Navn

F. L. L. L.
Postadresse

Kontrol-Kort

Paa dette Kort kan man læse, at l. Silkeborg forstaar at holde god Orden i Lejren og paa Lejrpladsen.

Sommeren er endt. Mange af os tænker endnu med Glæde paa de fornøjelige Dage, vi tilbragte i Stand- eller Vandreljre rundt om i vort Land. Vi tænker paa al den Velvilje og Elskværdighed, hvormed vi blev mødt fra de mange Lejrværter Side. At det sidste har været Tilfældet, faar man et levende Indtryk af, naar man i Aar, som saa mange andre Aar, har læst de Kontrolkort, der ved Sommertid naar frem til Korpset.

Naar Troppene og Flokkene skal i Lejr, sender Tropsføreren et Kort til Ejeren af Lejrpladsen. Kortet er tredobbelt. Paa det ene bedes om Tilladelse til at slaa Lejr, det andet er Svarkort, og det tredje beholder Ejeren, til Troppen eller Flokken har afleveret Lejrpladsen.

Dette tredje Kort kan Ejeren indsende til Korpset og skrive, om han har noget at klage over. Det er meget sjældent, at der kommer Klager; derimod kommer der en Del Kort med rosende Udtalelser.

Ofte synes man, det er lidt for faa, der kommer frem. Nu ved vi godt, at mange af vore Lejrværter sender ikke Kortene videre. — Men selv dette taget i Betragtning, glemmer vi vist ofte at faa Kortene afleverede. Alligevel er der al god Grund for Korpset til at være tilfreds med Aarets Høst af Kontrolkort og at sige Tak til de Ejere, der har overladt Troppe og Patrulje Lejrpladser.

Men samtidig glæder man sig over den Maade, Spejderne efter Kontrolkortene at dømme har optraadt paa, og den Maade Lejrpladserne har været afleveret paa.

Kontrolkortene har i Aar alle givet Udtryk for Ejers fulde Tilfredshed, og ofte er der tilføjet: »Spejderne skal altid være velkomne hos os.«

Saadanne Udtalelser er modtaget om nedenstaaende Troppe og Flokke:

- Robin Hood Trop
- Ørkild Trop
- Nysted Trop
- 1. Ermelund Trop
- 1. Odense Trop
- 2. Hellig Anders Trop
- Ribe Trop
- 1. Hellig Anders Trop
- 5. Absalon Trop
- Uglerne, Faaborg (Patrulje)
- 1. Brønderslev Trop
- Dyssegaardens Trop
- Sct. Thøgers Trop
- 1. Brønshøj Trop
- 10. Aarhus Trop
- Kong Eriks Trop
- 1. Aarhus Trop
- Ørnene, 1. Aabenraa
- 1. Herning
- Wiig Trop
- Skovens Sønner
- Leo Troppen
- Holte Ulveflok
- 1. Silkeborg
- Hans Tavsens Trop.

Nu er det vort Haab, at den Lejrkultur, som den enkelte Spejder har set i Trops- og Patruljelejr, maa gaa ham saadan i Blodet, at hvor han end færdes i Naturen, sætter han en Ære i at vise, hvordan en Spejder efterlader en Lejrplads.

Fritz Lerche.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 8

OKTOBER

1941

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I Sommerferien havde jeg en Oplevelse, som jeg gerne vilde have skulde gentage sig meget ofte. Jeg gik saa langt fra København, som man næsten kan komme i denne Tid, helt oppe paa Skagen. Jeg var paa Vej til Vandet for at tage mig en Dukkert, og mine Tanker var ved det dejlige varme Vejr og Udsigten til at komme i Vandet, og saa langt fra Ulve, som de næsten kunde komme. Saa kom der en Dreng med sin Mor gaende imod mig, og lige som de var ud for mig, gjorde Drengen Ulvehonnor, og jeg var klar over, at det var en Ulveunge, jeg havde for mig. Jeg kendte ham ikke, og han kendte heller ikke mig, d. v. s. han havde set mit Billede i Spejdernes Magasin, og nu kunde han kende mig, og nu gav han sig altsaa til Kende paa denne Maade. Han var fra Viborg, og vi fik os nu en lille Sludder om Viborgulvene.

Vi mødtes mange Gange siden og talte sammen og nikkede til hinanden.

Se, det vilde jeg ønske, at I vilde gøre allesammen, naar I møder mig. Det er jo umuligt for mig at vide, hvordan I allesammen ser ud, men mange af jer ved, hvordan jeg ser ud, og hvis I saa, naar I mødte mig,

hilste paa mig med Ulvehonnor, saa kunde vi faa os en lille Sludder om, hvordan det staar til i jeres Flok og om, hvad der ellers kunde falde for.

Jeg haaber, I alle nu er i Gang med at forberede Vinterens Arbejde, saa at I — naar det igen er Sommer, — møder op med mange Stjerner og Duellighedstegn. til dette Arbejde ønsker jeg jer
God Jagt

Baloo.

Mov gli.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 Tel. 11636
København

Vi har lånt Forernes Hatte.

Flaget hejses.

Saa staar vi op.

FRA
SOMMERENS
ULVE-
LEJRE

Kokkenholdet arbejder.

Vi leger ved Stranden.

En hyggelig Time i Lejren

GAMMELHOLM- DRENGENE

AF PETER TINI

8: Gendarmernes Kamp mod Rødhuderne.

En Søndag først i September skulde Christiansborg Flok paa Øvelse i Dyrehaven. Flokken stillede paa Christiansborg Ridebane. Med Standeren i Spidsen marcherede de til Hovedbane-gaarden, hvor de med det elektriske Tog kørte til Gentofte Station, 20 Minutters Kørsel, som gik med munter Sang. Til alt Held havde Flokken en Kupe for sig selv, for ellers havde deres Fører »Mus« nok beordret dem til at sidde stille.

Ved Gentofte Station stod Flokken af, og i fuld Fart gik det til Ermelunden, den lille Skov, der ligger lige op ad Dyrehaven, og hvor Det Danske Spejderkorps har haft saa mange store Lejre. I har vel f. Eks. nok hørt om den store Verdensjamboree i 1924. Ermelundssletten er hver Søndag Samlingsstedet for mange Ulveunger og Spejdere fra København og Omegn. I Dag skulde Christiansborg Flok have Øvelse med Lundtofte Flok, og vore Venner var fast beslutet paa at vinde Øvelsen.

Kl. 10 blev Øvelsens Indhold læst op for Flokken. Den var meget spændende. Vore Venner skulde være Gendarm i Kanada, der skulde bringe en Kasse Diamanter til Nybyggerbyen New-Town, som var et nærmere angivet Sted paa den paa denne Aarstid helt forladte Dyrehavsbakke. Lundtofte Flok var Rødhuder, der skulde røve Diamanterne fra Gendarmene og ødelægge Gendarmernes Fort, den af alle Spejdere kendte Totemhøj paa Ermelundssletten. Selvfølgelig skulde de to Partier ogsaa gøre hinanden ukampdygtige ved at tage Armblindene fra hinanden.

»Mus« gav Spjæts Bande Ordre til at føre Diamanterne til Bestemmelsesstedet. Diamanterne var en Kasse paa Størrelse med en Skotøjsæske. Knolds Bande skulde ledsage Diamanttransporten og forsvare den, dersom det skulde gaa galt. Gendarmernes to andre Bander skulde saa forsvare Fortet og gribe ind, dersom der ellers skulde ske noget.

Efter en kort Raadslagning mellem Knold og Spjæt, der var fast besluttet paa, at de paa denne Øvelse vilde vise, hvad de duede til, forsvandt de 2 Bander i Skoven i smaa Grupper. —

Lundtofte Flok, der begyndte Øvelsen ovre ved Klampenborg Station, var ogsaa snart i

Virksomhed. Ogsaa de raske Lundtoftere vilde gøre alt for at vinde og var fulde af Lyst til at gaa paa. De var ogsaa fire Bander. En af Banderne skulde opsoge Gendarmfortet og sprænge det i Luften, medens de tre andre Bander skulde opsoge Diamanttransporten og hindre Gendarmene i at bringe de kostbare Sten i Sikkerhed i New-Town. Banderne fordelte sig straks i Dyrehaven.

Rødhudernes Tigerhænder var snart helt fremme ved Fortunen, en af Indgangene til Dyrehaven, ikke saa langt fra Ermelundssletten. Bedst som Banden laa skjult i noget Kratskov i Maanedalen, en gammel forladt Grusgrav ved Fortunens Røde Port, viser sig tre Ulveunger, som de paa de røde Armbind kunde se tilhørte Gendarmet.

De tre Gendarmere listede frem paa en mystisk Maade og bar tilsyneladende noget kostbart paa sig. De kravede frem i Ly af et Tjørnekrat. Rødhuderne listede efter dem, efter at de først havde faaet Forbindelse med Bjørnebanden. Bjørnene og Tigrene vilde indkredse de 3 Gendarmere. Det varede dog ikke længe, saa opdagede Gendarmene, at de blev forfulgte. De løb, alt hvad Remmer og Tøj kunde holde. Først i Retning af Nybyggerbyen, men saa drejede de ind i et meget tæt Krat, der helt opslugte dem, men de var klar over, at Rødhuderne snart vilde opdage dem. Lydløst mavede de sig frem gennem Krattet, til de kom til en Mose, hvor de fulgte en Sti med Vand paa begge Sider, og snart stod de ved Enden af Stien midt ude i Mosen, hvor Stien sluttede blindt. Her udstødte de et Kaldesignal, der lød, som naar en Ugle tuder om Natten. Stor var Rødhudernes Glæde over endelig at have Hold paa de tre Gendarmere. Uden at ænse noget styrtede de vilde Rødhuder ud ad Stien for at »myrde« de arme Gendarmere. Det varede heller ikke længe, saa var Gendarmene overvundet, men inden da fik Gendarmene kastet en skotøjslignende Kasse ud i Mosen, hvor den nok saa nydeligt drev hen ad det grumsede Mosevand. Rødhuderne fik Øje paa den mystiske Æske. En af dem hev Sko og Strømper af og vadede ud i Mosen for at redde den kostbare Æske, men den Uro, han frembragte i Vandet ved at vade ud i det, fik den til at drive længere bort. Pludselig udstødte den va-

dende Rødhud et Skrig og stod som naglet til det mudrede Vand uden at røre sig. Han sad uhjælpelig fast i Muder. Saa maatte nogle af de andre Rødhuder bringe ham Hjælp. De fik snart trukket den arme Rødhud op af Hængedyndet. Alt imens var Æsken drevet ud paa det aabne Vand, hvor Blæsten drev den længere og længere ud. Heldigvis for Rødhuderne opdagede de, at der laa en fladbundet Pram. Paa denne stagede de sig ud paa Soen og fik bjerget den eftertragtede Pakke. Da de kom ind paa Land, opdagede de paa dens ene Side en Indskrift med Morsetegn, som de ved Hjælp af Spejdernes Lommebog fik udtydet som: »Dette er en Snydepakke.« Tableau!

Rødhuderne var opbragte; de havde brugt ca. 1½ Time med det elendige Resultat kun at have faaet 3 erobrede Armbind ud af det. Nu maatte der gøres noget alvorligt for at indhente det forsømte. Ad den smalle Sti løb de tilbage til Fastlandet. Det gjaldt for dem om snarest at hjælpe med at tage Gendarmfortet og fange Gendarmere. De nærmede sig det tætte Krattet paa Fastlandet og løb en og en paa Mosestien. Da den første Rødhud kom til Krattet, greb fire Arme ham og trak ham ind i Krattet. En, to, tre blev den stakkels Rødhuds Armbind flaaet af, de næste fik samme Omgang. Der lød Larm og Hyl, Gendarmere myldrede ud af Krattet, og et stort Slagsmaal udviklede sig. Nogle trillede ud i den vaade Mosejord og blev dygtigt vaade. Efter 10 Minutters Forløb var ti Rødhuder gjort ukampdygtige. Gendarmene mistede kun tre af deres Folk. Sejrsstolte trak Gendarmene sig tilbage til Ermelunden. De »ægte Diamanter« var forlængst bragt i Sikkerhed i »New-Town«, saa dem behøvede Gendarmene ikke tænke paa mere.

Nu var det spændende, hvordan det gik med Gendarmfortet. Da de nærmede sig dette, saa de, at det endnu var i Behold, vogtet af en stærk Bande. Man lod nu fire Gendarmere synligt bevogte Fortet, medens de andre lagde sig skjult i en Ring om det. Snart saa de Rødhuderne komme listende. Det var tydeligt, at de vilde go-

re et desperat Forsøg paa at redde Æren. Rødhudernes Flokfører blæste i sin Trillefløjte. Alle Rødhuderne sprang op, men Gendarmene var lige saa hurtige. Snart var Rødhuder og Gendarmere indviklet i et muntert Slagsmaal, skarpt iagttaget af Øvelsesdommeren, en meget myndig Dame, der var Kommunelærerinde i sit daglige Liv. Præcis Kl. 13 blæste hun Kampen af. De to kæmpende Flokke forvandlede sig fra vilde Rødhuder og ophidsede Gendarmere til to pæne og civiliserede Ulveflokkede, der havde meget travlt med at frisere sig, bringe Uniformen i Orden og børste Jord og Snavs af hinanden.

Flokkene fik Lov til at sætte sig i to lange Rækker og falde til Ro, medens Dommeren og de to Flokførere gjorde Resultatet op. Et Kvarter efter blev der kommanderet »Ret«.

Under spændt Tavshed blev Resultatet meddelt:

Christiansborg Flok havde vundet en flot Sejr over Lundtofte Flok, der straks hylkede Sejrherrene med et rungende Ulvehyl. En særlig Ros gav Dommeren Spjæt og Knold for deres

dristige List med den falske Pakke Diamanter. Uden den List havde Sejren ikke været saa sikker.

Medens Solen kastede sine varme Straaler over den smukke Ermelund, nød de to Flokke deres Frokost i muntert Samvær. Ven og »Fjende« mellem hinanden. Efter Frokostpausen gik Eftermiddagen med muntre Lege, og efter den dejlige Dag drog hver til sit. »Mus« var stolt over sine flinke Ulveunger, og hver eneste Dreng i Flokken var stolt over Sejren.

Peter Tini.

En Øvelse for BEREDSKABSSPEJDERE

*Randers Kolonne har afholdt et
Byløb med Opgaver i Beredskabstjeneste*

Det var i Forvejen meddelt Spejderne, at der paa den omtalte Dag skulde være et Kolonnebyløb, som vi kaldte det. Om Aftenen (altsaa Lørdag Aften), Kl. 19,30 alarmerede Kolonnechefen pr. Telefon Tropsførererne og gav Ordren: »Kolonnens Spejdere stiller omgaaende i Tilflugtsrummet Thorsgade 4«. (Dette er et af de offentlige Tilflugtsrum). Herefter maatte Tropsføreren selv alarmere sine Spejdere, hvordan han vilde (det bemærkes, at ingen ud over Tropsførererne vidste det mindste om denne Alarmering). I Løbet af godt en halv Time var der stillet ca. 65 % af Kolonnens Styrke. — Spejderne fik nu opgivet Stilletid og -sted for næste Dag, samt en kort almindelig Instruktion om, hvad der skulde foregaa: altsaa, at det drejede sig om en Øvelse i Beredskabstjeneste.

Kl. 18,45 Søndag stod Kolonnens Patruljer klar til at begynde. Hver Patruljefører fik udleveret en Fortegnelse over samtlige offentlige Tilflugtsrum. Ved 7 af dem var Kryds. Disse skulde opsøges, og det ved dem skrevne Kryds skulde aflæses som Kontrol — det overlodes til Patruljeføreren selv at disponere over Patruljen paa den mest fordelagtige Maade. Samtidig blev der oplæst et Signalement af en Mand, som man skulde finde paa Gaderne i Løbet af Øvelsen. Mente man at træffe ham, skulde man tiltale ham og bede om et Kontrolmærke. Manden var en Gildebroder, der ikke var kendt af Spejderne; han var ganske normalt klædt og spadserede rundt i Byen; ca. Halvdelen af de deltagende Patruljer fandt ham.

Efterhaanden som Patruljerne meldte sig tilbage med Mærkebogstaverne fra Tilflugtsrummene, blev de saa sendt ud til forskellige Poster i Byen, i alt 5 Steder, nemlig:

1. Hadsundbanens Banegaard, hvor vi havde faaet Lov at laane en Jernbanevogn. Her var anbragt en »kvæstet« Spejder i Vognen. Han skulde paa Baare transporteres over til Falcks Redningsstation, der ligger lige i Nærheden (herfra laante vi ogsaa Baaremateriel). Efter Transporten fik Spejderne Lejlighed til at se Falcks Tilflugtsrum med Udstyr; det indeholdt bl. a. Gasluke og Afvaskningsindretning.

2. Post, hvor der skulde tegnes Kortskitse til en Bilst fra eet Sted i Byen til et andet (det var valgt saaledes, at den letteste Vej gik gennem en Gade, hvor der er ensrettet Kørsel, saaledes at den ikke kunde benyttes!).

3. Post, hvor Patruljen fik oplæst en Melding, der snarest skulde indtelefoneres fra en Telefon, som skulde være blandt dem, der kan benyttes under Luftalarm (offentlige Telefonkiosker). Meldingen lød: »Bombenedslag i Tilflugtsrummet Thorsgade 4. Der er dræbt 3 Personer og saaret 7. Et Gasrør og et Vandrør er sprængt. Hjælp udbedes snarest. Spejder Jens Andersen, Rumvagt.«

4. Brandstationen, hvor Kolonnen havde faaet Assistance af Brandvæsenet. Her var først Afstandsbedømmelse og Fastlæggelse af kendte Bygninger i Randers fra Brandstationens Vagtaarn. Endvidere skulde hver Spejder springe fra 1. Sal ned i Redningssejl. Disse Opgaver bedømtes af Brandfolk, der samtidig gav Instruktion.

5. Slutningsopgave (der maaske ikke har saa meget med Beredskabsinstruktion at gøre). Opgaven var følgende: »Paa et Bord laa et Spil Kort, der viste, at der havde været lagt Kabale. Endvidere var der paa Bordet en væltet Flaske med et Stearinlys i, en aaben Lommekniv, hvorpaa der var lidt Æbleskrøl og -saft. Ved Siden af Bordet laa en væltet Stol og en Avis, der var aabnet paa Siden med udrukne Vindersedler fra Lotteriet. Paa Gulvet var der Blodpletter og et halvt udtraadt Æble. Paa en Stol ved Væggen hang en Jakke. (Helst skal man kunne se, at Kabalen er gaaet op; det er dog ikke nødvendigt).« Løsningen var: En Mand sidder og venter paa sin Avis og fordriver Tiden med at lægge Kabale, for at se om han har vundet i Lotteriet. Kabalen gaar op! Avisen kommer; han skynder sig at hente den. Hans Nummer er kommet ud — mener han. Han springer op for at se efter sin Seddel i Jakken. Herved vælter han Lyset, træder tilbage og glider i et Æble, som han har siddet og spist af. Han snubler og støder Hovedet mod Bordkanten, hvorved hans Næse springer op at bløde.

E. Garby.

Automobilernes Gas-Generators

Af Civilingeniør LAAGE-PETERSEN

Naar I for Tiden færdes paa Gaderne og Landevejene, har I sikkert alle set, at en Del af vore Biler er blevet forsynet med et stort Apparat, der minder om en Kakkellovn. Maaske hører I en svag klikkende Lyd og opdager, at den kommer fra en lille Klap, der svinger frem og tilbage og afslører, at der er Ild inde i Apparatet. I ved ogsaa alle, at dette er en »Gengas«-Vogn eller Generatorvogn — men hvad er det egentlig?

Normalt drives et Motorkøretøj af en Benzinmotor, som arbejder paa den Maade, at man i en Karburator fremstiller »Benzingas« ved at blande Benzindamp og Luft til en eksplosiv Blanding, som suges ind i Motorcylindrene. Herinde trykkes Blandingen sammen (komprimeres), hvorefter en elektrisk Gnist fra Tændrøret faar Gasblandingen til at forbrænde, hvorved der opstaar et højt Tryk, som kan drive Stemplet frem, saaledes at Motoren kan køre. Kan man ikke faa Benzin til at lave »Benzingas« af, maa vi bruge en anden Slags Gas til at drive Bilerne med. Da Gas fra et Gasværk

ikke er nem at transportere med en Bil, har man fundet en Metode, hvorved man kan fremstille Gassen under Kørslen, og det er hertil, man bruger Gasgeneratoren.

Paa Billedet er vist Princippet for et Generatoranlæg. Kakkellovnen, som er længst til venstre, bestaar af to runde Beholdere, den ene inden i den anden.

Den inderste Beholder ender forneden med en Tragt og en Indsnævring af Form omtrent som et Djævelspil. Denne Indsnævring kaldes Herden og er den Del af Generatoren, hvor Gassen dannes.

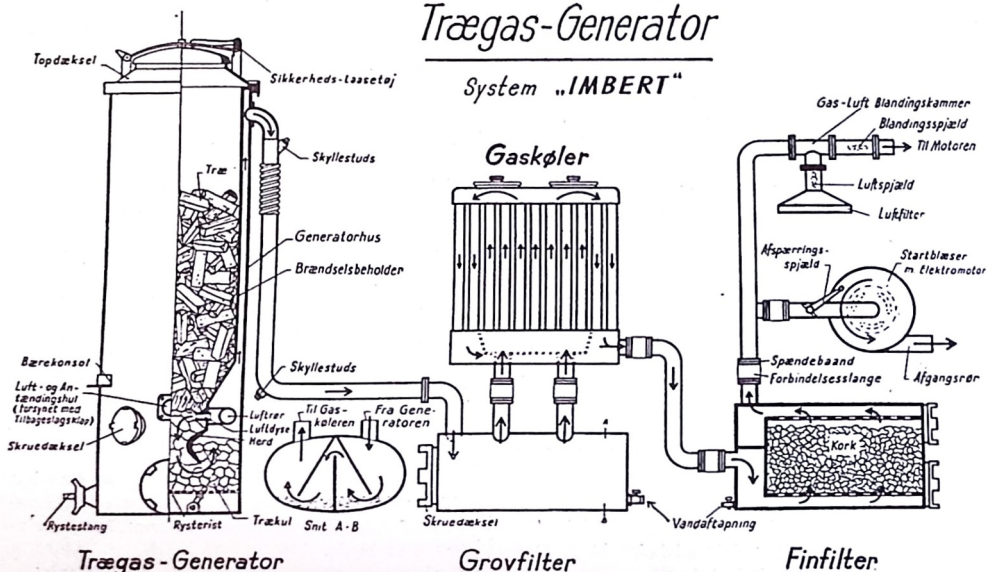
Naar Generatoren skal startes, fyldes der Trækul i Bunden, saaledes at der er saa meget, som Billedet viser. Gennem Aabningen foroven fyldes Generatorbrænde oven paa Trækullene, og gennem Hullet med den lille Klap tænder man Ild i Trækullene.

Med den Blæser, der er vist længst til højre paa Tegningen, suger man Luft gennem Anlægget, saa man faar et kraftigt Baal.

Røgen suges op i Mellemrummet mellem de

Trægas-Generator

System »IMBERT«

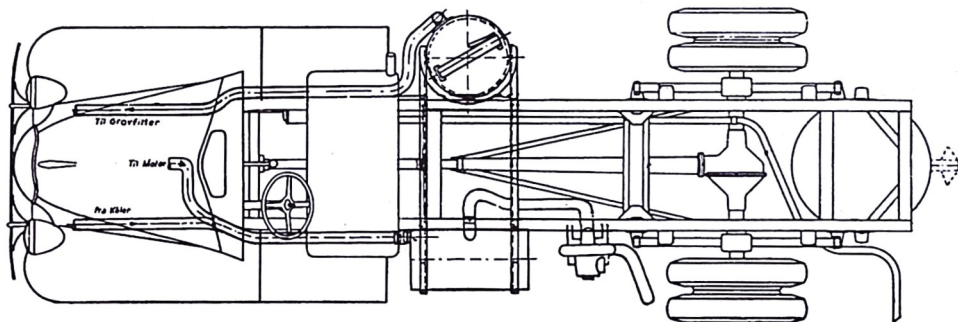
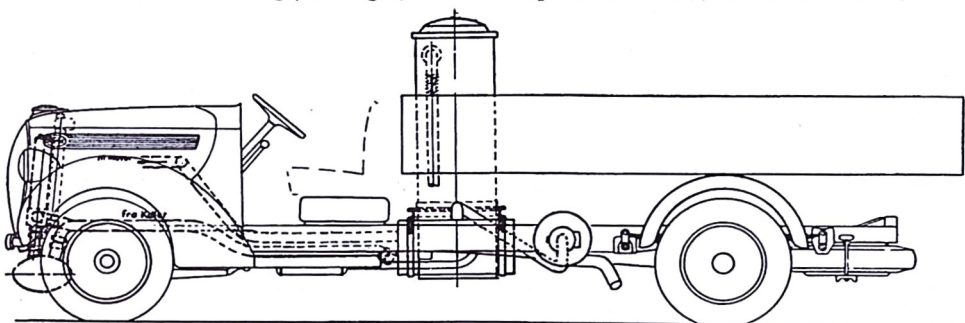
to Beholdere, saaledes at den inderste varmes stærkt op, dels ved Varmen fra Baalet, dels ved Varmen fra Røgen.

Det Træ, der er i den indvendige Beholder, bliver ved Opvarmningen omdannet til Trækul, idet Processen er ganske den samme som den, der foregaar i en Kulmølle eller Kulsvieretort. Det dannede Trækul falder naturligvis ned i Baalet og brændes efterhaanden der.

Der sker nu det mærkelige, at Røgen, efter-

men brændbar Luftart. Vanddampene spaltes til en vis Grad i Ilt og Brint. Brinten er brændbar, men da der mangler tilstrækkelig Luft, hvis Generatoren er rigtig konstrueret, bliver den i Røgen, som en Del af Gassen. Ilten gaar i Forbindelse med noget Trækul, og der dannes mere Kulilte.

Tjæredampene og de andre Stoffer i Røgen omdannes ogsaa mere eller mindre, saaledes at de spaltes til et Stof, der hedder Methan, samt

Fra »Kakkelovnen« gaar Gassen frem til »Grovfilteret«, som ligger under Vognens Køler, derfra gaar den op i en særlig »Gaskøler«, der sidder udenpaa Vognens Køler. Fra Gaskøleren gaar Gassen til »Finfilteret« paa venstre Side af Vognen lige overfor Kakkelovnen. Fra Finfilteret gaar Gassen frem til Motoren. Ved Optænding gaar Gassen fra Finfilteret gennem Blæseren (bag Finfilteret) og ud i Luften.

haanden som Generatoren bliver varm, skifter Karakter. Den begynder med at bestaa af almindelig atmosfærisk Luft, hvori noget af Ilten er omdannet til Kulsyre ved Forbrændingen, samtidig er der kommet en Del Vanddamp, Tjæredamp, Eddikesyre og Myresyre og andre Luftarter, som bevirker, at Røgen ser ud og lugter, som om den kommer fra et daarligt »Blegansigtsbaak«.

Ved høje Temperaturer begynder Trækullene i Bunden at indgaa kemisk Forbindelse med Røgens Bestanddele. Kulsyren omdannes til Kulilte, der ogsaa kaldes Kulos, en meget giftig,

Brint og maaske lidt Ilt, der straks danner Kulilte. Methan er en brændbar Luftart.

Hvis man nu prøver at tage en Analyse af Røgen, viser det sig, at den er omdannet til Gas, hvis Sammensætning f. Eks. kan være:

Kulilte	ca. 20—23 %
Brint	ca. 16—18 %
Methan	ca. 2 %
Kulsyre	ca. 10 %
Kvælstof	Resten

Sammen med Gassen findes der en Del Aske og Trækulstøv samt en Del af Vanddampene,

som ikke blev spaltet i Trækulszonen. Disse Urenheder skal derfor renses fra i nogle særlige Filtre, og Gassen skal køles saa meget som muligt.

Hvis en Luftart bliver opvarmet, udvider den sig, d.v.s. den bliver lettere og fylder mere; omvendt bliver den tungere, naar den afkøles, og dette bevirker igen, at man kan have flere Gram kold Luft end varm Luft i den samme Beholder, f. Eks. en Motorcylinder; man faar altsaa mere Energi ind i Motoren, jo koldere Gassen er.

Gasfiltrene kan bestaa af et Grovfiltre, hvor Gassen tvinges frem og tilbage mellem nogle Plader. Hvis Pladerne er fugtige, vil Støvet blive fanget og Gassen altsaa renses. Fra Grovfiltret gaar Gassen op gennem Køleren, hvor Vanddampen fortættes til Vand, som løber ned i Grovfiltret, hvor det holder Pladerne vaade og skyller Snavset af, saaledes at det samler sig paa Bunden af Grovfiltret.

Fra Køleren gaar Gassen videre gennem et Finfilter, hvor det fineste Støv, som ikke blev fanget i Grovfiltret, filtreres fra i et Lag Korksmuld.

Efter Finfiltret er den elektriske Suger anbragt. Naar man med en Tændstik har konstateret, at den Gas, der blæser ud, kan brænde og er ren nok, stopper man Blæseren.

For Motoren startes, aabner man for et Spjæld i den særlige Gasblander for at faaaget en Blanding af Gas og Luft ind i Cylindrene.

Vi har nævnt, at Generatorgassen er meget giftig. Det er derfor forbudt at starte i et lukket Lokale, og selv det at staa bøjet over Udblæsningsrøret kan være farligt.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.
Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

*Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør*

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Carl Bo Bojesen, PF, 1. Aabenraa Trop.
Aage Brodersen, 1. Aabenraa Trop.
Søren Chr. Sørensen, Skovmand, Kong Hans' Trop.
Kaj V. Andersen, 1. Godthaab Trop.

Den lille tikkende Klap over Lufthullet skal forhindre, at Gassen trænger ud, naar Motoren stoppes, dels for at forhindre Forgiftninger og dels for at forhindre, at Gassen antændes, saa der kan opstaa Ulykker af den Grund.

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

Allerbedst
TOM's

KORPSET RUNDT!

1. Holte Trops Sommerlejr.

I Aar var Troppen paa Sonnerlejr med 22 Spejdere og laa paa Falster ved Resle Skov. I fjorten Dage tilbragte Troppen nogle pragtfulde Dage med det bedste Vejr, der kunde tænkes. Vi var for det meste ikke i Stand til at røre os, da Solen bagte paa os Dagen lang. Derimod kunde vi foretage os mere om Aftenen og især om Natten. Vi spillede Haandbold mod den lokale Idrætsforening og havde et Natteplyndringstog mod Præstespjederne, hvor vi bortførte deres mindste Spejder. De gjorde selvfølgelig Gengæld og overfaldt os et Par Nætter senere. Her bortførte de vores Stander og Havregryn. Næste Morgen manglede vi selvfølgelig Havregrynene, og vi var straks klar over, at det var Præstoerne, der havde været paa Jagt. Vi fik straks sat os i Kampberedskab og tilbageerobret vore Havregryn og Stander.

Alt for hurtigt gik Dagene hen, og den sidste Dag kom, hvor vi skulde pakket. Efter at have renset Lejrpladsen sagde vi vore Værter Tak for de pragtfulde Dage paa »Sydhavsøerne«, det var for os nogle herlige Minder, som vi sent vil glemme.

Hans Tausens Trop

har ogsaa i Aar vandret gennem nogle af de skønneste Egne paa Sjælland. Mens Sommerturen 1940 gik til Horns Herred, har vi i Aar gennemtrawlet Sydsjælland paa Kryds og Tværs, saa der sikkert ikke er det Sted, der er værd at se, som Troppen ikke har besøgt. Som en Stikprøve kan nævnes: Bregentved, Gisselved, Holmegaard Glasværk, Herlufsholm, Storstrømsbroen o. m. a.

Vi var 31 Mand, der vendte hjem fra den 8 Dage lange Tur, fulde af knippelgodt Humør og rige paa Hændelser og Minder.

Turen blev altsaa kort sagt en Knaldsuk-

ces, der vil huskes længe. Desuden vil en saadan Tur paa Grund af det store Deltagerantal jo altid bringe et godt Sammenhold i Troppen.

1. Aabenraa Trop.

I Kongeaa-Divisionens Divisionsturnering, der først blev afholdt Gruppevis og dernæst i en endelig Turnering den 28.—29. Juni, erhvervede »Ørne« Patuljen, 1. Aabenraa Trop, Vildsvine-tanden.

Troppen afholdt for 2. Gang i Løbet af 2 Aar et Samariterkursus med 25 Deltagere fra 1. og 2. Aabenraa Trop, hvor 24 bestod Eksamen.

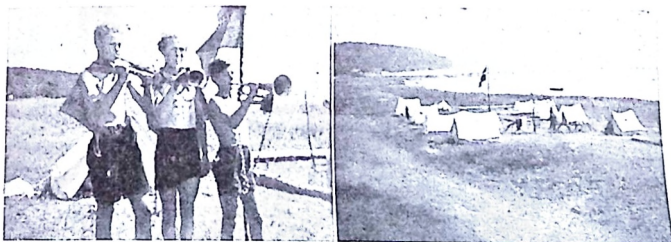
Troppen bestaar i Øjeblikket af 4 Patuljer (+ Skovmændene), ialt 40 Spejdere.

1. Ebeltoft Trop.

Det er vist sjældent vore Kammerater rundt om i Landet hører noget til Molboernes Bedrifter. Jeg gaar ud fra, at vore Forfædres Meriter er kendte, men for at I ikke skal tro, at vi stadig gaa paa Jagt efter Storken i Rugmarken eller den laadne Pølse, følger hermed lidt Reportage fra 1. Ebeltoft Trops Foretagender. Vi er med, hvor der er Brug for os, baade paa den ene og den anden Maade. Vi har lige haft en fin Sommerlejr i Rold Skov, og vort store Orkester har medvirket ved mange Lejligheder i Sommerens Løb, baade i Divisionen og i vor egen By, Molboernes Hovedstad.

Fuglebakkens Trop

har haft en herlig Sommerlejr i Nøddebo Holt ved Esrom Sø. Lejren, der var rig paa Oplevel-

Fra 1. Holte Trops Sommerlejr.

ser, bød paa Udflugter til Omegenns forskellige Seværdigheder, man besøgte saaledes Fredensborg Slot, Hillerød med Frederiksborg Slot, Søborg Ruiner, og ogsaa Kulsvireren i Grib Skov fik vort Besøg. Og saa maa vi ikke glemme, at der var et Par af Spejderne, der hævdede at have hørt Elgkoen!

1. Herning Trop

deltog d. 30.—31. August i Dalgaskolonnen's Udtagesløb.

Løbet foregik i 2 Afdelinger, et Nat- og et Dagorienteringsløb, som begge satte Spejderne paa en haard Prøve.

Resultatet blev, at Herning besatte de 5 første Pladser.

Nr. 1 Falke 212 Points.

Nr. 2 Tiger 183 Points.

Revisor Axel Petersen har været Spejder i over 30 Aar og de sidste 25 Aar Tropsfører for 1. Sct. Georg.

Det bliver saaledes atter i Aar Herning, der skal repræsentere Kolonnen i Aarhus.

1. Sct. Georgs-Trop.

1. Sct. Georgs-Trop kan som tidligere meddelt her i Bladet i Aar fejre sit 25 Aars Jubilæum, idet Bankrevisor A. Pedersen den 27. Oktober 1916 startede Troppen, som dengang fik Navnet 2. Bytrop, men som i 1921 ændredes til 1. Sct. Georgs-Trop. Bankrevisor A. Pedersen, der selv forlængst har haft 25 Aars Jubilæum inden for Spejderbevægelsen, er stadig Tropsfører for de ca. 80 raske Spejdere og Ulve, Troppen idag tæller.

Troppen som saadan og enkelte Spejdere har i Aarenes Løb udført flere Pionerarbejder for Spejdersagens Udbredelse. Saaledes er Hertug Knuds Division startet af en halv Snes Sct. Georgsspejdere, — 1. Valby Trop er startet med en Patrulje Sct. Georgsspejdere; endvidere en Trop i Ballerup og en i Dragør er stiftet af 1. Sct. Georgstrop.

Mange kendte Mennesker har »traadt deres Spejdersko« i Troppen, af hvilke vi her skal nævne nogle enkelte: de to berømte Verdensmestre i Cykleløb, Willy Falck Hansen og Henry Hansen; samt alle Tidens bedste danske Gymnast Harry Nielsen, som vandt sine første Gymnastspor ved Troppens ugentlige Gymnastik-aftener. Endvidere Skuespilleren og Danseren Per Gundmand, Direktøren for en af de største Biografer i København, Tage Nielsen, World Cinema, og Pianisten Jacob Schmidt. Disse og mange andre haaber vi at se ved vor store Jubilæumsfest.

Festen afholdes i Borgernes Hus, Fredag den 31. Oktober, og der bliver Optræden baade af gamle og nye Spejdere og Ulve.

Legatets Lejrpladser.

Saa vel ved Egemoselejren som ved Kattehaalejren har der været Klager over Nattestøj. Førere saavel som Drengene maa huske at tage til-

Kun et ubetydeligt Saar,

men der kan alligevel hurtigt komme Snavs og Urenheder i det. Luk derfor straks Smaasaar med »Hansaplast elastisk«, der er nemt og hurtigt at lægge paa. Hansaplast er elastisk paa tværs, og det er det, det kommer an paa!

Hansaplast - elastisk

H 1057

Foto-Konkurrencen

Der er kun indkommet nogle ganske enkelte Fotografier — sikkert fordi man ikke kunde naa at indsende dem inden 10. August.

Billeder kan derfor indsendes indtil 20. Oktober. — Alle Billeder bliver returneret til Indsenderne.

børligt Hensyn til Naboerne. Al Støj saasom Horntudning, Raab og Sang maa være forstummet allersenest Kl. 23. Passage over Naboernes Marker er selvsagt forbudt, og et godt Forhold til Skoven maa haves for Øje.

Den allerstørste Sparsommelighed med Brænde er nu mere nødvendig end nogensinde før. Vi kan paa vore Lejrpladser skove det Brænde, vi skal bruge, endnu i 3 Aar, naar der ikke bruges mere end 9 Rummeter om Aaret. 9 Rummeter er ikke meget, men dog tilstrækkeligt, naar hver Pind udnyttes med Omhu, og alt ikke benyttet Brænde omhyggeligt lægges tilbage paa Plads. — Husk det nu.

»Birkebeinerne« rykker frem.

Det er 3. Absalon Tropic, der har antaget dette stolte Navn fra en gammel Tropic fra 1926, der under Ledelse af nuv. Skolebestyrer Sv. Hade-

rup, Bagsværd Kostskole, var knyttet til Frederik Barfods Skole, hvor ogsaa Størstedelen af vore Spejdere gaa i Skole. Vi har samtidig faaet den gamle Tropsstander samt forskelligt Materiel, og vi er klar over, at dette forpligter.

Foreløbig gaar det ogsaa meget godt. Vi har haft Vandreljre i Nordsjælland med 8 Dages Standlejr i Tibirke, en glimrende Tur.

I Foraaret fik Troppen sig en Grund i Tokkekøb Hegn, ganske vist en lille Grund, men det er da vor egen. Her er blevet bygget en lille Hytte, og den 31. August havde vi Forældredag deroppe, hvor den indviedes under Navnet »Birkeborg«.

Vore Ulve har været i Lejr ved »Skjoldnæsholm« og havde stor Mødeprocent til Lejren. Der er taget farvede Lysbilleder fra Tropslejreren og en Film fra Ulvelejren.

Troppen tæller nu over 30 Spejdere.

OSRAM-
Dverg-Lamper
til kort- og langvarig
Belysning

*Lommeløgter,
Stavlygter,
Håndlygter.*

*Stort Lysudbytte
Ringes Strømforbrug
Lang Levetid
Eensartet Kvalitet
Stor Holdbarhed*

OSRAM

Paa Galthopiggen med Lis Andersen.

Den unge Skipperdatter, der har faret Jorden rundt og skrevet Beretninger fra sit 12. Aar, fortæller i sin nye Bog **FRA HEDEHUSENE TIL JOTUNHEIM** (De unges Forlag) om en Sommeretur paa Cykle gennem Norge. En Række fornøjelige Oplevelser.

Et Sommerferie-Eventyr i Sverige

følger vi i **ALF ERIKSEN: PAA EVENTYR LANGS ELVEN** (Gyldendal). Det er »Digt og Opspinde« til Forskel fra Lis Andersens Bog, men derfor ikke mindre spændende.

Hvis det skulde blive Alvor herhjemme . . .

Den Tanke dukker bestandig op under Læsningen af **DORA AHLQVIST og ELSA BJÖRKMANN: VI VAR OGSAA MED** (De unges Forlag). Vi følger Børnene under den finske Krig, paa Flugt, under Evakuering, i Ødemarken, nær Fronten eller andre Steder, hvor de kan gøre sig nyttige — og vi forstaar meget bedre, hvor vigtigt det er, at vi gennem Beredskabstjenesten dygtiggør os og er forberedt paa alle Eventualiteter.

To smukke Bøger om Jyllands Dyreliv.

POUL HANSEN: STORVILDTET (Gyldendal) er ikke nogen Jagtbog, men en Skildring af Storvildtets Liv og Færden i Jylland, skrevet paa en saadan Maade, at man ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at der er Hjortene vilde — og ikke som vi kender dem fra Dyrehaven.

TH. KJÆR og IB PAULSEN: HVOR STOR- SPOVEN FLØJTER (Gyldendal) gi'r et frisk Pust fra Fuglelivet i den uberørte Natur i Vestjylland. Vi træffer Hjejlen, Natravnen, Urfuglen, den sjældne Isfugl, Klyden og andre, som vi ikke har store Chancer for at træffe andre Steder.

Begge Bøger er velskrevne, interessante — og forsynede med gode Billeder. Et Par Ønskebøger for Naturvenner!

Madproblemerne

bli'r jo ikke færre i en Rationeringstid. Man tager med Glæde imod den Haandsrækning, der gives i **KIRSTEN NIELSEN: VANDRERNES KOGEBOG** (Gjellerup).

Et Par »Klassikere i nye Udgaver.

SELMA LAGERLÖF: NIELS HOLGERSENS MÆRKELIGE REJSE (Gyldendal). Den har I vel læst forlængst, denne spændende Eventyrrejse gennem Sveriges Land, illustreret af Louis Moe.

HECTOR MALOT: FRÆNDELØS (Gyldendal), der handler om Hittebarnet Remi er ogsaa kommet i ny Udgave. Man forstaar bare ikke, hvorfor man forkorter en saa spændende Fortælling saa kraftig. Vi havde gerne læst 100 Sider til.

Læser du noget om vort Land?

Vi har alle i Løbet af Sommeren passeret nogle af vort Lands minderige Steder. Vi fik en kort Orientering — men fik du ikke Lyst til at høre mere? Der er i den senere Tid kommet nogle Bøger, man kan gaa i Lag med uden at risikere at blive »hjerneømt« og overanstrengt.

JOHS. BRØNSTED og THERKEL MATHIASSEN: 200 DANSKE OLDSAGER (Gyldendal) gi'r en god og nyttig Oversigt for dem, der ønsker lidt mere Besked end den, man kan vente at finde i lokale Turistbøger.

Ny Udgave af

Korpsets Sangbog

er udkommet
med flere nye Sange i

Faas paa Spejderkorpsets Depot
Skindergade 27 - K.

Pris Kr. 1.75

HOLBÆK SØSPEJDERTROP

Den nyoprettede Trop i Holbæk arbejder meget energisk. Først og fremmest træner Søspegderne i Roning i deres egen Jolle, men hvad der er det bedste, er, at de har faaet overladt et storartet Sejlfartøj, som de benytter til Skolesejlsads i Isefjorden. Paa Billedet ser man Troppen staa ud af Holbæk Havn med »Hei III«.

KØBENHAVNS 1. SØSPEJDERTROP

Troppen har i August Maaned haft en week-end Tur til Taarbæk, hvor man om Natten havde en Øvelse i Dyrehaven. Det var en spændende Terævn, som gennemførtes til stor Fornøjelse for Deltagerne. Endvidere har Troppen haft en Konkurrence i Sejlsads, hvor hver enkelt Mand blev bedømt. Der blev givet Points i følgende:

1. Klargøring til Letning. — 2. Letningen (foregik fra Bolværk med Vinden i Næsen).

— 3. Sejlsads fra Broen til Jernbøjen for Enden af 10 m Bassinet. — 4. Bomningen omkring Bøjen. — 5. Sejlsads fra Bøjen til Enden af Baadebroen beliggende Nord for Stationen. — 6. Krydsning fra Baadebroen til Bøjen, som man skulde løbe op til og tage. — 7. Letning fra Bøjen. — 8. Bjergemærsmånvø ved halv Vind-Sejlsads og endelig 9. Points for at lægge til ved Bolværket igen.

Desuden blev der givet Strafpunkter for at have en Fortøjning hængende ud over Skibssiden — »Vasketøj«, som det kaldes, samt forkert Haling af Bagstag etc.

Skalaen gik fra 0—10.

Følgende Fejl blev oftest begaaet:

I Stavgvingen var de fleste tilbøjelige til at lade Fokken bakke for længe, hvilket medførte, at den først blev halet, naar den stod fuld i Læ og saa er meget sværere at hale, end naar den lever. Desuden faldt Fartøjet ogsaa for meget hver Gang grundet paa dette. Endvidere maa man huske ikke at give for rask op paa det luv Fokkeskøde, som i saa Fald næsten fisker en af Klamperne paa Masten, hvilket uvægerligt medfører, at man maa løbe op paa Fordækket for at klare »Suppedasen«.

Bagstagerne er for sommes Vedkommende en ubehagelig Ting at have om Bord. De blev som oftest slet ikke anset, eller ogsaa halet alt for sent.

Bomningerne var i det store og hele ganske pæne, dog var der en enkelt, der gentagne Gange bommede uden at hale det mindste ind paa Storskødet.

En god Regel for Bomning under alle Omstændigheder er, at man haler Forsejlene over i den luv Side inden Bomningen, saaledes at de er halede paa Plads lige saa snart Bomningen er overstaaet. —

— Det var en fortræffelig Konkurrence, som klart viste, hvad hver enkelt Søspegder kunde, og navnlig hvad han ikke kunde.

Jeg kan anbefale andre Tropper at arrangere noget lignende.

Holbæk Søspegdere med »Hei III«.

KØBENHAVNS 2. SØSPEJDERTROP

Tre af Troppens ældre Spegdere har bestaaet Fartøjsførerprøven, der, som bekendt, er den fineste Prøve, en Søspegder kan tage. De tre dygtige Folk er: Mogens Sabinsky, Patuljefører Cortzen og Poul Erbs.

I September har Troppen sejlet adskillige Af-tener og en hel Søndag. Endvidere har man arrangeret en Cykeltur, ligesom der har været arbejdet ihærdigt paa Broen og Beddingen, som nu er færdig.

Med bedste Søspegderhilsen

Rage

Den lille Spejderbog

Patruljeførerens
gode Ven

Faas paa
Spejderkorpsets
Depot
Skindergade 27 . K.

Pris Kr. 1.75

- er uundværlig
for en Spejder

Overtræksbluse

i Stedet for en
besværlig Frakke til

Spejdere og Ulveunger

blaa og drapfarvet
i vindtæt Poplin

som Tegning, men uden Skulderstropper

Kr. 19.50

Vandre-

og Ski-

Støvler

Nr. 34—36

Kr. 30.50

Nr. 37—39

Kr. 34.50

Nr. 40—47

Kr. 38.50

**DET DANSKE
SPEJDERKORPS DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 · 11203